

Expunere de motive

Creșterea numărului de autovehicule din parcul auto național și faptul că, în general, în marile municipii ale țării, în zonele centrale nu există suficiente locuri de parcare reprezintă o problemă care capătă amploare. Pe cale de consecință, mai ales în marile orașe, s-a dezvoltat un fenomen care a scăpat de sub control: perceperea în mod nelegal, a unor taxe de parcare de către diverse persoane ce nu dețin nicio calitate sau autorizare în acest sens, uneori chiar prin utilizarea unor amenințări, prin ocuparea fără drept a unor locuri de parcare cu diverse obstacole, ori prin folosirea unui limbaj licențios. La ora actuală, nu există un cadru legislativ care să sancționeze acest tip de comportament.

De aceea, consider că se impune promovarea unei legi care să combată fenomenul antisocial descris mai sus, să asigure un climat de siguranță pentru populație și să prevină și combată exploatarea unor locuri de parcare publice în mod ilicit.

Actualul proiect de lege își propune să sancționeze persoanele care percep o taxă de parcare fără să aibă autorizare în acest sens sau drept de folosință asupra spațiului respectiv, cu închisoare de la 6 luni la 1 an. Articolul 2 prevede că dacă taxa de parcare se percepe pentru un spațiu proprietate publică sau privată a statului, a unei unități administrativ teritoriale sau a oricărei persoane juridice care deține în proprietate, administrează sau exploatează bunuri proprietate publică, pedeapsa este închisoarea de la 9 luni la 2 ani. De asemenea, legea prevede la articolul 4, că la prima depistare a făptuitorului, chiar în cazul existenței unui concurs de infracțiuni, acesta poate opta în tot cursul urmăririi penale, pentru efectuarea a 50 de zile de activități neremunerate în folosul comunității.

Cu toate acestea, în situația în care persoana săvârșește din nou o infracțiune prevăzută în prezenta lege, după prima depistare, instanța va pronunța o sentință de condamnare, nefiind aplicabile prevederile art. 80 Cod penal privind renunțarea la aplicarea pedepsei și respectiv ale art. 83 Cod penal privind amânarea aplicării pedepsei. În plus, actualul proiect de lege prevede la articolul 5 că determinarea sau înlesnirea săvârșirii faptelor incriminate de prezenta lege ori obținerea de foloase patrimoniale de pe urma acestora de către una sau mai multe persoane se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. În completarea articolul 5, dacă determinarea a fost realizată prin constrângere, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi. În sensul prezentei legi, prin perceperea unei taxe pentru parcare se înțelege: pretinderea ori primirea de bani sau foloase de către o persoană neautorizată, pentru a elibera un spațiu ocupat, în scopul utilizării acestuia ca loc de parcare, indiferent dacă spațiul respectiv are sau nu această destinație, pretinderea ori primirea de bani sau foloase pentru a dirija sau ghida un șofer în vederea parcării unui autovehicul, pretinderea ori primirea de bani sau foloase, de către o persoană neautorizată, pentru a păzi un autovehicul staționar, pretinderea ori primirea de bani sau foloase, pentru a înlesni parcare a unui autovehicul, de către o persoană care și-a însușit fără drept o calitate în acest scop, pretinderea ori primirea de bani sau foloase, pentru a înlesni parcare a unui autovehicul, de către o persoană neautorizată.

Inițiator,

Deputat PNL Ovidiu Alexandru Raețchi

Senator PNL, ALINA

GIORGHIU